

Dániel könyve – Tizennégy】 【.json {"The Book of Daniel - Number Fourteen": "Dániel könyve – Tizennégy"}]

Dániel második fejezete – Összefoglalás és következtetés, első rész

Jeff Pippenger

2023-12-09

„A Jelenések könyvében a Biblia valamennyi könyve találkozik és végződik. Itt van Dániel könyvének kiegészítése.” Az apostolok története, 585.

Az az igazság, amelyet János „Jézus Krisztus kijelentéseként” azonosít, s amelyet Júda törzsének Oroszlánja 2023 júliusa óta nyit fel népe számára, akkor jut teljességre, amikor Dániel könyve egybekapcsolódik a Jelenések könyvével. Dániel könyvének második fejezete a második angyal üzenetét képviseli a fenevad képmása végidei próbájának összefüggésében. Egy próbatételi folyamatot és a próbatétel egy meghatározott időszakát azonosítja.

Dániel második fejezetének időszaka és folyamata, amelyet Dániel fogságának hetven éve jelképezett, előképe volt a protestánsok próbaidejének a millerita történelemben. A protestánsok elbuktak próbatételük során, és Róma leányaivá lettek. Prófétaik értelemben a leány az anyját jelképezi; Róma pedig prófétaik fenevad. Kudarcuk és az azt követő átalakulásuk Róma leányaivá előképe a fenevad képmása próbájának jelenlegi történelmünkben, mert a fenevad képmásává alakultak át. Jelenlegi próbaidőnk ennél fogva Dániel fogságának hetven éve, valamint a második angyal üzenetének története által is ábrázolva van a millerita mozgalom idején.

A 2001. szeptember 11-én kezdődött második angyali üzenet történetében van egy meghatározott időszak és próbatételi folyamat, amelyet jelképesen Nabukodonozor vadállatokat ábrázoló szoborálma szemléltet; mert a bibliai próféciában egy királyság egyúttal vadállat is. Nabukodonozor és a káldeus vallási elit azokat jelképezik, akik elbuknak a próbán, Dániel és a három hűséges férfi pedig azokat, akik kiállják a próbát. Úgy tűnhet, mintha nem így volna, de Nabukodonozor bukását Dániel könyvének harmadik fejezete megerősíti.

A próbatétel folyamatában, amelyet Dániel könyvének első és második fejezete egyaránt bemutat, meghatározott prófétaik jelzőpontok vannak, amelyek egybeesnek azokkal az igazságokkal, amelyeket a Jelenések könyvében nemrégiben tártak fel. Az első fejezetben a „tíz nap” azt a próbaidőszakot jelképezte, amely ahhoz vezetett, hogy Dániel szebb és kövérebb külsőt mutatott, mivel mennyei eledelt evett, míg az udvarnokok másik csoportja azoknak a képmását mutatta, akik a király ételét ették. A király prófétaik értelemben országot jelent, és prófétaik értelemben a király vagy az ország egyúttal fenevad is. Azok, akiknek arkifejezése a király eledelének fogyasztásából eredő következményeket mutatta, a fenevad képét nyilvánították ki.

Dániel könyvének második fejezetében Dániel azért imádkozott, hogy megértse Nabukodonozor képmás-álmának elrejtett „titkát”. Tudnia kellett, mi volt az álom, és azt is, hogy mit jelentett.

Azokat jelképezi, akik az utolsó napokban arra törekednek, hogy megértsék a Jézus Krisztus Kinyilatkoztatásának felnyitásával kapcsolatos titkokat, mert Jézus Krisztus Kinyilatkoztatásának felnyitása az utolsó prófétai „titok”, amely a kegyelmi idő lezárulta előtt felnyitattik. Az összes próféta, Dánielt is beleértve, az utolsó napokat azonosítja. Dániel törekvése a „titok” megértésére élet-halál kérdése volt, miként Isten népe számára az utolsó napokban a fenevad képmásának próbája is az.

„Az Úr világosan megmutatta nekem, hogy a fenevad képmása még a kegyelemidő lezárulta előtt meg fog alakulni; mert ez lesz Isten népe számára a nagy próba, amely által örök sorsuk eldől.” Manuscript Releases, 15. kötet, 15.

Dániel imádsága, miközben a „titok” megértésére törekedett, egy meghatározott útjelzőt képvisel Isten népének történetében az utolsó napokban. Dániel könyve két tanút szolgáltat, amelyek megerősítik az „ima” útjelzőjét az utolsó napokban. Ez az útjelző abban az időszakban helyezkedik el, amelyet minden reformvonal második üzenete jelképez.

Mindkét ima prófétai háttere a hetvenéves fogság, amely jelképként a Leviticus huszonhat „hétzeresét” ábrázolja. Dániel kettő első versében a „Nebukadneccar” név megkettőződik; az Írásban egy szó megkettőzése pedig a második angyal üzenetének jelképe.

White testvér írásaiban több olyan utalás található, amely Dániel könyve harmadik fejezetét a vasárnaptörvény jelképének azonosítja. Dániel könyve első fejezete az első angyal üzenetének minden jellegzetességét magán viseli, és arról kapunk tájékoztatást, hogy nem lehet harmadik üzenetünk (Dániel könyve harmadik fejezete) első és második üzenet nélkül.

A fenevad képmásának próbáját Ellen White úgy határozta meg, mint azt a próbát, amelyen át kell mennünk, mielőtt a kegyelemidő lezárul, és mielőtt elpecsételtetnénk. Amikor a zene megszólalt Dániel könyvének harmadik fejezetében, a kegyelemidő jelképesen lezárult, mert a harmadik fejezet a vasárnaptörvényt jelképezi. Nabukodonozor zenéje azt a dallamot jelképezi, amelyet Tírusz paráznája akkor kezd énekelni a föld királyainak, a jelképes hetven év végén, amely idő alatt feledésbe merült.

És leszen azon a napon, hogy Tírusz hetven esztendeig feledésbe merül, egy király napjai szerint; hetven esztendő múltán pedig úgy énekel Tírusz, mint a parázna. Végy hárfát, járd be a várost, te elfeledett parázna; pengess szépen, énekelj sok éneket, hogy emlékezetbe juss. És leszen hetven esztendő múltán, hogy az Úr meglátogatja Tíruszt, és az visszatér béréhez, és paráználkodik a föld színén levő világ minden országával. Ézsaiás 23:15–17.

White testvér a három angyal üzenetét három próbaként azonosítja.

„Sokan, akik az első és a második angyal üzenete nyomán kimentek a Völegény elé, elutasították a harmadikat, az utolsó próbaüzenetet, amelyet a világnak kell hirdetni, és hasonló álláspontot fognak elfoglalni akkor is, amikor az utolsó hívás elhangzik.” Review and Herald, 1899. október 31.

Több tanúbizonyság alapján Dániel könyvének második fejezete a második angyal üzenete. Az első angyal megerősítésének története egészen az ítéletig az a történelem, amelyet Dániel

fogságának hetven éve jelképez. Dániel imájának háttere a második fejezetben e hetven éven belül helyezkedik el, amely a „hét idő” jelképe.

A kilencedik fejezet imája közvetlen utalással kezdődik a hetven esztendőre. Mindkét ima prófétai kerete azonos. Ugyanannak az imának különböző aspektusait képviselik, de mindkettő a „hétszeres idők” azonos keretébe van helyezve, és mindkettő összhangban áll az „ima” útjelzővel, amely az utolsó napok száznegyvennégyezerének történetében található.

Amikor Dániel a kilencedik fejezetben imádkozik, a prófétai „átmenet időszakában” van Babilon királyságától a médek és a perzsák királyságáig. Ez az átmeneti pont egyben útjelző is, és egyúttal egybeesik a harmadik angyal mozgalmának ugyanazon átmeneti pontjával is, amikor Isten népe „laodiceabeliekként” hal meg az utcán, és „filadelfiaikként” jön ki a sírból. Az első angyal mozgalmának átmeneti pontja egybeesik mind Dániel átmeneti pontjával, mind a harmadik angyal mozgalmával, és mindhárom közvetlenül kapcsolódik a 3Mózes huszonhatodik fejezetének „hét idejéhez”. A Millerita mozgalomban a Filadelfiából Laodiceába való átmenet az 1856-ban a „hét időre” vonatkozó „új világosság” megérkezésével, majd a „hét idő” 1863-ban bekövetkezett teljes elvetésével ment végbe. Dániel a kilencedik fejezetben, az első angyal mozgalmát a millerita időben, valamint a harmadik angyal mozgalmát a mi időnkben egyaránt rendelkezik egy olyan átmeneti ponttal, amely egymással egybeesik, és mindhárom átmeneti pont a „hét idő” összefüggérendszerébe van ágyazva.

A próbaidő történetében Dániel azt a hírnököt jelképezi, akinek a világosság adatott, s amelyet először három társával oszt meg, így módon előképezve „Illés” prófétai szerepét, aki a „pusztában kiáltó szó”.

Dániel könyvének második fejezetében a „titok” azt azonosítja, hogy a bibliai prófécia nyolcadik királysága „a hét közül való” királyság. Mivel ez a bibliai prófécia királyságainak első ábrázolása, ezért összekapcsolódik a bibliai prófécia királyságainak utolsó ábrázolásával, amelyet a Jelenések könyvének tizenhetedik fejezete tartalmaz. A nyolcadik királyság, mivel „a hét közül való” a megelőző királyságok közül, arra az átmeneti pontra utal, amely létrehozza a modern Babilont mint a sárkány, a fenevad és a hamis próféta hármasszövetségét. Nabukodonozor képmás-álma végső soron a prófétai történelem nyolcadik földi királyságát azonosítja.

Egy királyság a bibliai prófécia vadállatot jelent, ezért a Nabukodonozor képmás-álma által ábrázolt igazság az első utalás a végső vadállatra, amint azt a Jelenések könyve tizenhetedik fejezete is azonosítja. Ennélfogva Nabukodonozor álma végső soron a nyolcadik és utolsó vadállat képmásának álma. Ez „a fenevad képmásának” álma.

Ez önmagában is megerősítése annak, mennyire fontos felismerni azt az átmeneti pontot, amely a harmadik angyal mozgalmában következik be; ám a „titok” egyúttal az a kulcs is, amely egybefogja és megalapozza mindannak jelentős részét, amit a korábbi cikkek a 2020. július 18-át követő történelemmel kapcsolatban azonosítottak. Azokban a cikkekben bemutatásra került, hogy minden egyes szent reformmozgalom négy határköve, amelyeket Dániel hetven fogságban töltött éve jelképez, mindig ugyanazzal a témával bír.

Krisztus idejének e négy útjelzője a „halál és feltámadás” összefüggésrendszerébe volt helyezve. Az első útjelző, amely az első üzenet felhatalmazását jelképezte, Krisztus keresztsége volt, a halál és feltámadás szimbóluma. A második útjelző, amely e történet első csalódását jelképezi, Lázár halála és feltámadása volt. A harmadik útjelző a jeruzsálemi diadalmas bevonulás volt, amely az Éjféli Kiáltást jelképezte. Krisztus a maga halála és feltámadása felé tartott, és Lázár, a halál és feltámadás élő képviselője, vezette a menetet. Lázár azt is megerősíti, hogy az Éjféli Kiáltás hirdetése idején Isten népe „elpecsételtetik”.

„Ez a megkoronázó csoda, Lázár feltámasztása, arra szolgált, hogy Isten pecsétjét helyezze az Ő művére és istenségre való igényére.” Jézus élete, 529.

Az ítélet negyedik útjelzője a keresztt volt, amely egyben halál és feltámadás is volt. E négy útjelző időszakát Dániel fogságának hetven éve jelképezi.

A millerita történelemben a téma a „nap–év elv” volt, és 1840. augusztus 11-e ennek az elvnek a megerősítése volt. Az első csalódás a nap–év elv helytelen alkalmazásának következménye volt. Az Éjféli Kiáltás a nap–év elv tökéletesedése volt a kétezer-háromszáz éves próféciaival és a kétezer-ötszázhusz éves próféciaival összefüggésben, majd a Vizsgálati Ítélet akkor kezdődött, amikor ezek a nap–év próféciaák 1844. október 22-én beteljesedtek. A millerita történelem mind a négy mérföldkövének témája a „nap–év elv” volt. E négy mérföldkő időszakát Dániel hetvenéves fogsága jelképezi.

Dávid király napjaiban a téma „Isten ládája” volt. Amikor Dávid megerősödött, elhatározta, hogy a ládát Dávid városába viszi.

Dávid pedig ment előre, és egyre nagyobbá lett, és vele volt a Seregek Ura, az Isten. 2 Sámuel 5:10.

Az első csalódás akkor következett be, amikor Uzzá vétkezett azáltal, hogy megérintette a frigyládát. A harmadik útjelző akkor volt, amikor Dávid megértette, hogy az Úr megáldotta a gáti Obed-Edóm házát, ahol a frigyládát Uzzá lázadása óta őrizték. Dávid ekkor elment, és visszahozta a frigyládát, hogy diadalmenetben bevonuljon Jeruzsálembe (csak hogy felesége helytelen haragot és „csalódást” tanúsított Dávid bevonulása miatt). E négy útjelző mindegyikét a frigyláda jelképezi. E négy útjelző időszakát Dániel hetvenévi fogsága jelképezi.

2001. szeptember 11-én a „harmadik Jaj” iszlámja eloldatott, majd visszatartatott. 2020. július 18-a téves előrejelzés volt az iszlám szerepét illetően. Az az üzenet, amely életre kelti a halott, száraz csontokat, „a négy szél” felől jön, amely az iszlám jelképe, és az Éjféli Kiáltás üzenetét képviseli. Az Egyesült Államokban a vasárnaptörvény által bekövetkező nemzeti hitehagyást követő nemzeti romlást a „harmadik Jaj” iszlámja idézi elő. E négy útjelzőből álló időszakot Dániel hetvenéves fogsága szemlélteti.

Az első angyal mozgalmát a harmadik angyal mozgalmát jelképezi, és a millerita történelemben az Éjféli Kiáltás üzenete azon téves előrejelzés helyesbítése volt, amely az első csalódást eredményezte.

„A csalódottak a Szentírásból felismerték, hogy a késelem idejében vannak, és hogy türelmesen kell várniuk a látomás beteljesedésére. Ugyanazok a bizonyítékok, amelyek arra indították őket, hogy 1843-ban Urukat várják, arra vezették őket, hogy 1844-ben várják Őt.”
Korai írások, 247.

Ugyanaz a bizonyíték egy Nashville elleni iszlám támadásra, annak a Nashville elleni támadásnak a bizonyítéka is, amely a vasárnapi istentisztelet kikényszerítésére adott válaszként fog bekövetkezni. A Prófétaság Lelkének írásai soha nem vallanak kudarcot. A Nashville elleni támadás előrejelzése a Prófétaság Lelkének írásaiban van kifejtve. A Nashville-re vonatkozó előrejelzés be fog teljesedni, de a Nashville elleni támadás előrejelzése egy korábban kudarcot vallott előrejelzés helyesbítésén fog alapulni, miként az a millerita történelemben is történt. Ez a negyedik útjelzőnél teljesedik be, amely az „ítéletet” jelképező útjelző.

Jézus mindig a véget a kezdettel szemlélteti, és 2001. szeptember 11-ének első útjelzője az iszlám részéről érkező támadás volt, ezért a vasárnaptörvény ítéleténél iszlám támadás fog Nashville ellen irányulni. Nagyon is lehetséges, hogy ez más célpontokat is magában foglal, de az Éjféli Kiáltás üzenete annak az üzenetnek a helyreigazítása, amely az első csalódást előidézte. Az első csalódást az a bűn okozta, hogy az időelemet alkalmazták az előrejelzésre, nem pedig Ellen White szavai.

Fontos felismerni, hogy az a négy határjel, amely az első üzenet „felhatalmazásánál” kezdődik (amely Dánielnél a jelképes hetven év kezdetén következik be), mindig ugyanazon téma irányítása alatt áll. Ha 2001. szeptember 11-ét a prófécia beteljesedéseként fogadtad el, akkor prófétai értelemben megetted „az elrejtett könyvet”. Nagyon kevesen ették meg ténylegesen azt az igazságot, de voltak némelyek, akiket Dániel képvisel, akik szívükben elhatározták, hogy nem szennyezik be magukat Babilon ételével. Mégis vannak olyanok, akik azt vallják, hogy hiszik: 2001. szeptember 11-e a prófécia beteljesedése volt, de azt állítják, hogy nem az iszlám, hanem a Bush család, vagy a globalisták, vagy a jezsuiták, vagy a CIA, vagy a megszokott szereplők valamely kombinációja volt az, amelyeket a modern összeesküvés-elmélet hívei oly gyakran alkalmaznak. Mint Alfa és Ómega, Jézus a véget a kezdettel szemlélteti; ezért, ha tévedünk abban, amit 2001. szeptember 11-e prófétailag ábrázolt, akkor leromboljuk annak képességét, hogy helyesen hasogassuk az „igazság” prófétai Igéjét.

A Millerita történelem első üzenetének „felhatalmazását” a második jaj iszlámja adta, és ez a felhatalmazás előképe volt annak a 2001. szeptember 11-én bekövetkezett felhatalmazásnak, amelyet a harmadik jaj iszlámja idézett elő.

Az iszlám az első határjelzőnél azonosítja az iszlámot az utolsó határjelzőnél. Az utolsó határjelző az ítéletet jelképezi, és az Egyesült Államok a vasárnaptörvényénél kerül ítélet alá. Ez Ezékiel harminchetedik fejezetének második üzenete, amely életre kelti a halottakat, és ez az üzenet a harmadik határjelző üzenete, amely az Éjféli Kiáltás. Ez a pecsételési üzenete, amint azt Krisztus diadalmas bevonulása előképezi, amint egy „szamáron” lovagol, amely az iszlám jelképe. Az Éjféli Kiáltás pecsételési üzenetét az iszlám hordozza.

Mondjátok meg Sion leányának: Íme, a te Királyod jön hozzád, alázatosan, és számaron ülve, igavonó állat csikáján. Máté 21:5.

Ezékiel második prófécijája a „négy szelek” felől érkezik, ami egyben az iszlám jelképe is. E létfontosságú igazságot feltétlenül világosan kell látnunk, mert az az üzenet, amely az Éjféli Kiáltás, az az üzenet, amely a harmadik Jaj iszlámját azonosítja mint azt a hatalmat, amely a vasárnaptörvény idején ítéletet hoz az Egyesült Államokra, és előidézi azt a nemzeti romlást, amely a rendeletet követi.

A Jelenések könyvének hét trombitája Isten ítélete volt a vasárnapimádat kikényszerítése felett mind a pogány Róma, mind a pápai Róma részéről.

1. Az első négy trombitacsapás a pogány Róma ellen zúdult, miután Konstantin Kr. u. 321-ben érvénybe léptette az első vasárnapi törvényt.
2. Az ötödik és hatodik trombita (amelyek egyúttal az iszlám első és második jajkiáltásai is) Isten ítéletei voltak a pápai Róma ellen az Orléans-i Zsinaton, Kr. u. 538-ban hozott pápai vasárnapi törvény miatt.
3. A hetedik trombita (amely az iszlám harmadik jajkiáltása) az az ítélet, amely a közeljövőben az Egyesült Államokra sújt le, amikor kikényszeríti a vasárnapi istentiszteletet.

A harmadik jaj iszlámja 2001. szeptember 11-ének első útjelzőjét jelképezi. Az iszlám 2020. július 18-ára, Nashville elleni támadására vonatkozó megghiúsult előrejelzés az első csalódást, a második útjelzőt jelképezi. Az iszlám „négy szélről” szóló üzenete, amint azt Ezékiel második prófécijája a harminchetedik fejezetben bemutatja, az éjféli kiáltást, a harmadik útjelzőt jelképezi, majd a negyedik útjelzőt: a 2020. július 18-i megghiúsult előrejelzés beteljesedését a vasárnaptörvénynél. Ezek az a négy prófétai útjelzők, amelyek a száznegyvennégyezer prófétai történelmében jelennek meg, amint azt Dániel hetvenéves fogsága ábrázolja.

Az Éjféli Kiáltás üzenetének felismerése elsődleges eleme annak a „titoknak”, amely előképesen táruult fel Dánielnek, amikor azért imádkozott, hogy megértse Nabukodonozor képmásról szóló álomlátását. Az ő imádsága egy útjelző, amely a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében szereplő két tanú halálának három és fél napjának végén helyezkedik el. Dániel Mózes harmadik könyve huszonhatodik fejezetéhez kapcsolódó imádsága, amint az a kilencedik fejezetben fel van jegyezve, Dárius első esztendejében hangzott el. Ez imádságait átmeneti pontokra helyezi.

A millerita történelem fordulópontja 1856 volt, amikor a millerita mozgalom James és Ellen White szerint Philadelphiából Laodiceába ment át. Ugyanabban az évben Hiram Edson Review and Herald-beli cikkeiben „új világosság” érkezett a „hét idő”-re vonatkozóan, ám 1863-ban („hét idővel” később) a „hét idő”-t teljesen elvetették. Dániel elmondta „az imádságot”, amelyet „az orvosság”-ként azonosítanak a „hét idő” „szétszórása” számára a bibliai prófécia első és második királysága közötti átmeneti ponton.

A három és fél az ezerkétszázhatvan év jelképe, amely viszont a „hét idő” jelképe. 2020. július 18-án a Future for America laodiceai mozgalma lázadást tanúsított Isten ama parancsa ellen, hogy prófétai üzenetet többé soha ne függessenek időre. A mozgalom ezután „megöletett” és „szétszórattott” a Jelenések tizenegyedik fejezetének utcáján, amely Ezékiel halott, kiszáradt csontokkal teli völgyén vezet keresztül. E „szétszórattott” idejének végén, amely egyúttal a tíz szűz példázatának „késedelmi ideje” is, most sírjaikból hívattnak elő „egy kiáltó szó” által, a „három

és fél” nap „pusztájának” belsejéből.

Amint a milleriták végül felismerték, hogy akkor Máté huszonötödik fejezetének és Habakuk második fejezetének „késedelmi idejében” vannak, ugyanúgy a „két halott tanúnak” is fel kell ismernie, hol vannak, amikor a „pusztában kiáltó szó” felhangzik. Fel kell ismerniük, hogy „szétszórattak”. Ez a felismerés „imára” való hívás, de nem pusztán imára, hanem Dániel 3Mózes huszonhatodik fejezetén alapuló imájára való hívás. E sajátos ima nélkül nincs megújulás. A megújulás jelöli a Laodiceától Filadelfiáig vezető átmenet pontját, és létrehozza annak a prófétai jelenségét, hogy a nyolcadik a hét közül való, miként azt Nabukodonozor képmása is megerősíti Dániel második fejezetében.

Amikor a bűnbánatnak és a bűnvallásnak ez az imádsága beteljesedik, az ígélet az, hogy Isten akkor megemlékezik szövetségéről, és összegyűjti szétszórt népét. Ezékiel első próféciaja egybegyűjtötte a csontokat, majd a „négy szélről” szóló próféciaja az újonnan született „filadelfiaiakat” hatalmas sereggé változtatta... hatalmas sereggé, amelyet a Jelenések könyve tizenegyedik fejezete szerint azután „fel kellett emelni a mennybe” az „angyalok felhőjével”. Ekkor ők az Úr „zászlójele”.

Dániel kettő „titka”, amint azt Júda törzsének Oroszlánja most kijelenti, megerősíti „a hét közül való nyolcadik” jelenségét... és Dániel kettő minden egyéb prófétai eleme egybeesik a Jelenések tizenegyedik fejezetének két tanújára vonatkozó prófétai sorrenddel. A Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének két tanúja ugyanabban az „órában” emeltetik fel „zászlóul”, amikor a vasárnaptörvény bekövetkezik, mert a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének „nagy földrengésekor” emeltetnek fel. A „nagy földrengés” elpusztítja a város egytized részét, és az Egyesült Államok a „tíz király” elsődleges királya, miként Franciaország volt az, amikor a francia forradalom „földrengése” eltörölte Franciaországot a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének beteljesedéseként.

Annak a földrengésnek a teljes beteljesedése a „föld” fenevadon megy végbe, és a vasárnapi törvény a föld fenevadjának országában megrendülést idéz elő. A Jelenések tizenegyedik fejezetében említett „földrengés” teljes beteljesedése a vasárnapi törvény, amikor a „föld” fenevad „megrendített”, és az országos hitehagyást országos romlás követi. Abban az órában a két tanú „zászlóul felemeltetik”. „Felhőkben szállnak fel a mennybe”, miként Krisztus is felment a mennybe utoljára. Az ő utolsó szavait a tanítványokhoz, akik Isten utolsó napokbeli népének előképei, akiknek szintén zászlóul kell felemeltetniük a mennybe, az Apostolok cselekedetei könyve jegyzi fel.

Ő pedig ezt mondta nekik: Nem a ti dolgotok, hogy ismerjétek az időket vagy az alkalmakat, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett. Hanem erőt kaptok, amikor a Szentlélek eljön reátok; és tanúim lesztek nékem úgy Jeruzsálemben, mint egész Júdeában és Samáriában, sőt a föld végső határáig. És miután ezeket mondta, szemük láttára felemeltetett, és felhő fogadta be őt a szemük előtt. Apostolok cselekedetei 1:7–9.

Azoknak, akik „zászlóvá” kívánnak lenni, el kell fordulniuk az „idők és alkalmak” alkalmazásától, ha el akarják nyerni a Szentlélek erejét, hogy véghezvigyék a „zászló” munkáját.

A „titok”, amely Dánielnek a második fejezetben kinyilatkoztatott, Jézus Krisztus kijelentésének ama titka, amely közvetlenül a kegyelmi idő lezárulása előtt felnyitattik. Ez a „titok” magában foglalja a „Hét Mennydörgés” „rejtett történelmét”. E történelmet az a héber szó szervezi, amely a héber ábécé első, tizenharmadik és utolsó betűjének egybeillesztésével jött létre. Amikor e betűk egyesülnek, a „igazság” jelentésű héber szót alkotják. Jézus az „igazság”, aki egyúttal az Első és az Utolsó is. E három betű minden nagy reformmozgalom szerkezetét jelképezi, mert az első, a második és a harmadik angyalt ábrázolják. A Dániel tizenkettedik fejezetében „megtisztíttatnak, megfehéřítetnek és megpróbáltatnak” kifejezéssel jelölt, háromlépcsős megtisztítási folyamatot jelenít meg. E háromlépcsős vizsgálati és megtisztítási folyamatot a Future for America immár több mint két évtizede tanítja, most azonban azonosítást nyert mint a szent reformvonalakon belüli „rejtett történelem” megjelenítése. Ez a „rejtett történelem” a „Hét Mennydörgés” tökéletes beteljesedése, amelyek mind ez idáig, közvetlenül a kegyelmi idő lezárulása előttig, le voltak pecsételve.

Régóta úgy értik, hogy a Hét Mennydörgés „azon események körülírását jelenti, amelyek az első és a második angyal üzenete alatt történtek”, továbbá azt is, hogy „jövöbéli eseményeket jelképez, amelyek a maguk rendjében fognak feltárulni”. Most az „igazság” kijelentése által nyilvánvalóvá lett, hogy egy reformvonal utolsó három útjelzője a Hét Mennydörgés „rejtett történelme”. Ezen útjelzők az „első” csalódással kezdődnek, és az „utolsó” csalódással végződnek. A középső útjelző az Éjféli Kiáltás. Az első csalódás jelöli a „késedelem idejének” kezdetét, amely az Éjféli Kiáltásnál ér véget. Az Éjféli Kiáltás üzenete az „ítéletnél” ér véget, ahol az utolsó csalódás van megjelölve.

Dániel könyvének második fejezetében az első csalódás az volt, hogy Dániel felismerte: „halálos rendelet” alá helyeztetett. Ekkor „időt” kért, ezzel pedig kezdetét vette a „késedelem ideje”. Ez elvezette őt a „titok” megértéséhez, amely az Éjféli Kiáltás üzenete; ezt azután Nebukadneccár elé terjesztette, hogy az „megítélhesse” Dániel üzenetét.

Dániel által előadott álomról és annak magyarázatáról Nebukadneccar által mondott „ítélet” jelöli a Hét Mennydörgés „rejtett történetét” ábrázoló három útjelző közül a harmadikat. Ez az ítélet Dániel könyvének harmadik fejezetében is ismét előkerül, amely azt az alapelvet szemlélteti, amelyet Dániel és a Jelenések könyve következetesen alkalmaz, s ez az alapelv: „isméltés és kibővítés”.

A harmadik fejezettel a következő cikkben foglalkozunk, de itt érdemes megállapítani, hogy a harmadik fejezetben szereplő harmadik útjelző ítélete az utolsó csalódást azonosítja, amelyet az első csalódás jelképezett előre. A hét mennydörgés „rejtett történelme” három útjelzőt azonosít, csalódással kezdődve és csalódással végződve. Dániel könyve második fejezetében az első csalódás Nebukadneccar „halálos rendeletéhez” kapcsolódik, a harmadik fejezetben pedig az utolsó csalódás Nebukadneccar egy másik „halálos rendeletéhez” kapcsolódik.

A „két tanú” „rejtett története”, akik a Future for America mozgalmat jelképezik, 2020. július 18. csalódását ábrázolja. Ekkor kezdődött a „várakozási idő”, amelyet a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetében a „három és fél nap” jelképez. Azok felébredését és feltámadását, akiket „az utcákon”

ölték meg a fenevad által, amely „a mélységből” jött fel, Isten prófétai Igéje kifejezetten részletezi; de egyszerű szinten, amikor a két tanú felébred, megértik a Dániel könyve második fejezetében jelképezett „titkot”.

Az a „titok” az Éjféli Kiáltás üzenete, amelyet ezután Dániel harmadik fejezetéig hirdetnek, amikor elérkezik a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény, és bekövetkezik az utolsó csalódás. Az első csalódást azok élték át, akiket „Dánielként” ábrázol a szöveg 2020. július 18-án. Az utolsó csalódást a „tíz király” vezetője, vagyis az Egyesült Államok éli át, amint a nemzeti hitehagyás előidézi a nemzeti romlást az iszlám által.

Dániel második fejezetének összefoglalását és befejezését a következő cikkben fejezzük be.

„Sátán foglyul ejtette a világot. Bevezetett egy bálvány-szombatot, látszólag nagy jelentőséget tulajdonítva annak. A keresztény világ hódolatát az Úr szombatjától erre a bálvány-szombatra terelte át. A világ egy hagyomány előtt hajol meg, egy ember alkotta parancsolat előtt. Amint Nabukodonzor felállította aranyképét Dúra mezején, és ily módon felmagasztalta önmagát, úgy magasztalja fel magát Sátán is ebben a hamis szombatban, amely számára ellopta a menny ismertetőjelét.” Review and Herald, 1898. március 8.